

Pokop po 29 letih

V Logatcu so pokopali ubite leta 1945

V petek, 3. julija, je bil v Dolnjem Logatcu pogreb dvanajstih umorjenih leta 1945, katerih posmrtni ostanki so bili izkopani iz apnenice v Zakovškem gozdu pri Zaplani. 6. junija 1991 so si raziskovalci

POGREBNO SLOVESNOST JE OPRAVIL DR. JANEZ JUHANT. /I. Ž.

Inštituta za sodno medicino, preiskovalni sodnik, tožilec in policisti ogledali prikrito morišče in grobišče v opuščeni apnenici. Posmrtni ostanki umorjenih so izkopali 26. septembra 1991. Gre za dvanajst moških, starih od 20 do 50 let. Zvezani so bili z rdečo telefonsko žico, ustreljeni v glavo. Verjeten datum umora je 21. junij 1945. Domačini iz Rovt so verjeli, da vedo, kdo so umorjeni. Kot je opozoril dr. Jože Dežman, predsednik Komisije Vlade RS za reševanje vprašanj prikritih grobišč, oblast ni zmogla toliko odločnosti, da bi vzpostavila učinkovit sistem identificiranja posmrtnih ostankov iz prikritih morišč in grobišč. V zvezi s tem sta z dr. Jožetom Balažicem pisala oblastem že leta 2008. Kdo so nesrečniki, ki so jih umorili v apnenici? Kje so posmrtni ostanki tistih, ki jih iščejo njihove družine? Kdo je izvršil ta zločin in kdo ga je prikrival? To so vprašanja, na katera demokratična in pravna država odgovarja. »Oblast ob vseh zapletih, ki smo jim priča pri odkrivanju resnice o najhujših zločinih vseh časov na slovenskih tleh,

to vendarle počne,« zagotavlja dr. Jože Dežman.

Mašo je v župnijski cerkvi v Dolnjem Logatcu daroval dr. Janez Juhant, ki je opozoril, da se mozaik resnice o pobitih v sorodnikih žrtev in krvnikov le polagoma, a vztrajno sestavlja. »Kolikor bolj spet postajamo ljudje, tj. osebna in odgovorna bitja, toliko bolj nas ta celovita resnica osvaja in osvobaja. Zato imajo žalne slovesnosti narodno-očiščevalni pomen. Nekdanji anonimni ljudje, zgolj številke, ki so pripadali osovražnemu razredu, rasi ali narodu, spet vstopajo v človeški svet. Z njimi vstopamo vanj tudi mi vsi, vključno s tistimi, ki so ukazali ali izvrševali pomore. Iz herojev, komisarjev, sekretarjev, razrednih sovražnikov, kulakov in verskih blaznežev postajamo ljudje.«

Robert Albreht je v imenu domačinov opisal dogajanje v času zločina. Vprašal je, zakaj so izkopane kosti morale čakati na morebitno identifikacijo in pokop kar 29 let ter zakaj je država tako zatajila.

IVO ŽAJDELA